

добава да ѿнемамы ѿ чадата хлѣбатъ,
и да го мѣтамы на псетата. Наистин-
на така ѣ, Господи, ѿговорила тиѧ. а-
ла и псетата сѧ хранатъ сасъ трохи-
ти, дѣто имъ сѧ подаватъ ѿ трапѣза-
та на тѣхнити Господари. На това
и ѿговорила Исусъ: ѿ жено! голѣма
ѣ твоата вѣра. нека бѣди теби по твоето
желаніе. И така сѧ исцѣлила нейната
дацира ѿ ѿнзи часъ. Защо тиѧ, кога-
то си ѿшла оудомѧ си, найшла бѣ-
сатъ чи излѣзалъ, и дацира си да ле-
жи на постѣлата.

ѿ. кз.

ѿ. ки.

Марк.
гл. 5.
ѿ. а.

ПОЛѢЗНИ ПРАВОУЧЕНІЯТА.

а. Злополучіето принуждава насъ да прибѣгва-
мы камто Бѣга.

Това можемъ да видимъ на ѿскорѣненната
Хананейка, дѣто тиѧ просила Исуса неѡстѣп-
ноу, макаръ той и да желалъ да сѧ оутай.

б. Трѣба да пребаждамы непрестанно въ мо-
литвата наша.

Жената Хананейска непреставаѧла да сѧ моли
Исуса, макаръ и да не ѧ пріималъ Исусъ сасъ
бѣсело лице.

г. Женската вѣра повече бѣва твѣрда.